

Sygn. akt: I C 655/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 grudnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Augustowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	sędzia Małgorzata Joanna Kisiel
Protokolant:	sekretarka Paulina Zawistowska

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2019 r. w Augustowie

na rozprawie

sprawy z powództwa S. P.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I.

Zasądza od pozwanego (...) S.A.

w W. na rzecz powoda S. P. kwotę 4.000,00 zł (cztery tysiące złotych 00/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 08.12.2016 r. do dnia zapłaty.

II.

Oddala powództwo w pozostałym zakresie.

III.

Zasądza od pozwanego (...) S.A.

w W. na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego

w A.) kwotę 5.636,05 zł (pięć tysięcy sześćset trzydzieści sześć złotych 05/100) tytułem brakujących kosztów opinii biegłych.

IV.

Zasądza od pozwanego (...) S.A.

w W. na rzecz powoda S. P. kwotę 1.534,00 zł (jeden tysiąc pięćset trzydzieści cztery złote 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 934,00 zł (dziewięćset trzydzieści cztery złote 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

sędzia Małgorzata Joanna Kisiel

Sygn. akt I C 655/16

UZASADNIENIE

Powód S. P. wystąpił przeciwko (...) S.A. w W. z pozwem o zapłatę kwoty 4.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za ból, krzywdę i cierpienie będące następstwem zdarzenia z dnia 10.10.2016r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 16.11.2016 r. do dnia zapłaty.

Domagał się również ustalenia odpowiedzialności pozwanego na przyszłość za skutki tego wypadku oraz zasądzenia od strony pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm prawem przepisanych.

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w W., w odpowiedzi na pozew, wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu wg norm przepisanych z wyodrębnieniem kosztów zastępstwa procesowego, albowiem powód doznał znikomej krzywdy, zaś odczuwa dolegliwości bólowe związane ze zmianami zwyrodnieniowymi.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 10.10.2016 r. w A. doszło do zdarzenia komunikacyjnego, w wyniku którego powód S. P. doznał obrażeń ciała w postaci: urazu głowy i kręgosłupa szyjnego. Powód przebywał na Oddziale (...) Ogólnej szpitala w A. przez 3 dni.

(dowód: dokumentacja medyczna k. 1515-21, informacje złożone przez powoda na rozprawie w dniu 22.03.2017 r. k. 94v

Bezsporne w sprawie było, iż sprawca przedmiotowego zdarzenia objęty był ochroną ubezpieczeniową OC zawartą z pozwanym. W toku postępowania likwidacyjnego pozwany odmówił powodowi przyznania jakiegokolwiek zadośćuczynienia (dowód: akta szkody k. 52-89).

Z opinii podstawowej i uzupełniającej sporządzonej przez (...) Medycyny w B. Zakład Medycyny Sądowej, a dopuszczonej przez Sąd w toku postępowania sądowego, wynika, iż powód wskutek przedmiotowego zdarzenia doznał powierzchownego urazu okolicy potylicznej głowy i urazu odcinak szyjnego kręgosłupa. Obrażenia te miały charakter przemijający, krótkotrwały. Przebieg przedmiotowego zdarzenia jest adekwatny do mechanizmu stwierdzonych u powoda urazów. Przed zdarzeniem występowały u powoda zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa, lecz to urazy doznane w wyniku wypadku mogły być główną przyczyną występowania dolegliwości bólowych w okresie czasu następującym bezpośrednio po tym zdarzeniu (dowód: opinia k. 156-173, 346-356).

Ponadto biegły sądowy z zakresu techniki samochodowej K. K., w wydanej opinii, opisał szczegółowo przebieg przedmiotowego zdarzenia z dnia 10.10.2016 r. oraz wskazał, iż ustalone wartości przeciążeń mogły doprowadzić do obrażeń ciała powoda, określonych w pozwie (dowód: opinia k. 233-257).

W ocenie Sądu, przedmiotowe opinie są wyczerpujące, spójne i zupełne, sporządzone po badaniu powoda przez osoby posiadające specjalistyczną wiedzę, jak również na podstawie akt sprawy i zgromadzonego w nich materiału dowodowego, które ostatecznie nie zostały zakwestionowane przez strony postępowania, stąd też Sąd obdarzył je walorem wiarygodności i podzielił wnioski w nich zawarte.

Sąd dopuścił również dowód z zeznań świadków T. P. (dowód: rozprawa z dnia 22.03.2017 r., 00:15:43-00:23:27 k. 94v-95) i A. J. (rozprawa z dnia 22.03.2017 r., 00:23:27-00:32:25, k. 95), jak również dowód z przesłuchania powoda w charakterze strony (rozprawa z dnia 09.12.2019 r., 00:01:34-00:29:51 k. 383v-384), które to zeznania obdarzył walorem wiarygodności, albowiem korespondują one z pozostałym materiałem zgromadzonym w aktach sprawy, a także obrazują przebieg przedmiotowego zdarzenia, leczenia i kuracji powoda.

W myśl art. 444 § 1 kc, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu.

Z kolei art. 445 § 1 kc, stanowi, iż w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

W orzecznictwie podkreśla się, że zadośćuczynienie pieniężne, o którym mowa w art. 445 § 1 kc ma na celu naprawienie szkody niemajątkowej wyrażającej się krzywdą w postaci cierpień fizycznych i psychicznych dlatego ustalając kwotę zadośćuczynienia należy mieć na uwadze rozmiar cierpień fizycznych związanych z zaistnieniem wypadku, jak i dolegliwości bólowe powstałe w następstwie urazu oraz długotrwałego leczenia (por. wyr. SA w Białymstoku z 1.2.2005 r., III APa 9/04, OSA 2005, Nr 12, poz. 33; zob. także wyr. SN z 18.11.2004 r., I CK 219/04, L.). Z. ma mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Jednocześnie wysokość

ta nie może być nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy, ale musi być "odpowiednia" w tym znaczeniu, że powinna być - przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego - utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa (por. wyr. SN z 28.9.2001 r., III CKN 427/00, niepubl.). Określając wysokość zadośćuczynienia, sąd powinien brać pod uwagę wszystkie okoliczności, które dotyczą rodzaju chronionego dobra, rozmiaru doznanej krzywdy, charakteru następstw naruszenia, stosunków majątkowych zobowiązanego, stopnia jego winy itp.

W myśl art. 322 kpc, jeżeli w sprawie o naprawienie szkody, o dochody, zwrot bezpodstawnego wzbogacenia lub o świadczenie z umowy o dożywocie sąd uzna, że ściśle udowodnienie wysokości żądania jest niemożliwe lub nader utrudnione, może w wyroku zasądzić odpowiednią sumę według swej oceny, opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy.

Powyższy przepis umożliwia sądowi (tzw. ius moderandi) tj. uwzględnienie żądania pozwu, chociaż żądana przez powoda kwota nie jest możliwa do ścisłego udowodnienia.

W przedmiotowej sprawie przeprowadzone postępowanie dowodowe dowiodło, że niewątpliwie powód wskutek zdarzenia z dnia 10.10.2016 r. doznał lekkich obrażeń ciała w postaci powierzchownego urazu (stłuczenia) okolicy potylicznej głowy oraz urazu odcinka szyjnego kręgosłupa. Przebieg przedmiotowego zdarzenia jest adekwatny do mechanizmu stwierdzonych u powoda urazów. Nota bene już przed zaistnieniem przedmiotowego zdarzenia występowały u powoda zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa, jednakże mogły one bardziej predysponować powoda niż osobę zupełnie zdrową do doznania obrażeń podczas przedmiotowego zdarzenia. Niemniej jednak to urazy doznane w wyniku tego zdarzenia były przyczyną występowania u powoda dolegliwości bólowych w okresie czasu następującym bezpośrednio po tym zdarzeniu. Gdyby de facto powód nie doznał tych urazów bóle w tym okresie czasu mogłyby u niego nie występować. Podkreślić należy, iż brak jest racjonalnych podstaw, aby kwestionować ustalenia lekarzy z (...) w B., którzy wydali powyżej opisane opinie, zważywszy na ich fachową i specjalistyczną wiedzę. Nadto stan faktyczny przedstawiony przez powoda ma swoje odzwierciedlenie w złożonej dokumentacji medycznej. Wskutek przedmiotowego zdarzenia, niewątpliwie powód doznał dolegliwości bólowych, które przez pewien czas ograniczały jego aktywność i poprawną egzystencję. Pokreślić przy tym należy, iż dolegliwości te powstały na skutek doznanych urazów w wyniku zdarzenia z dnia 10.10.2016r., a nie samoczynnie wskutek zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa, co niezbiecie wynika z powyższych opinii.

W tych wszystkich okolicznościach Sąd uznał roszczenie powoda z tytułu zadośćuczynienia, jako usprawiedliwione, zważywszy na odniesione obrażenia ciała, doznane cierpienia fizyczne i psychiczne. Żądana przez stronę powodową kwota z tytułu zadośćuczynienia w wysokości 4.000,00 zł jest w pełni adekwatna do odniesionej przez niego krzywdy i zrekompensuje cierpienia, z jakimi się zmagał. Przy ustaleniu wysokości zasądzonej kwoty, Sąd miał na względzie fakt, iż w toku postępowania przedsądowego strona pozwana nie przyznała powodowi żądanego zadośćuczynienia.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie wyżej wskazanych przepisów, Sąd zasądził od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda S. P. kwotę 4.000,00 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 08.12.2016 r. do dnia zapłaty. O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 kc, jednocześnie uznając, że już na etapie postępowania likwidacyjnego pozwany posiadał wystarczającą wiedzę o przedmiotowym zdarzeniu i jego skutkach by wypłacić powodowi zadośćuczynienie, zważywszy również, że żądana przez powoda kwota nie jest wygórowana, a wręcz symboliczna.

W pozostałym zakresie, tj. w zakresie odsetkowym oraz ustalenia odpowiedzialności pozwanego na przyszłość za skutki przedmiotowego zdarzenia, Sąd oddalił powództwo jako bezzasadne (art. 6 kc). Zgodnie z treścią art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22.05.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Z uwagi na fakt, iż powód wystąpił z roszczeniem do zakładu ubezpieczeń w dniu 07.11.2016 r., zatem okres ten zakończył się w dniu 07.12.2016 r., stąd Sąd zasądził odsetki od żądania głównego od dnia 08.12.2016 r. do dnia zapłaty. Przechodząc natomiast do żądania powoda o ustalenie odpowiedzialności na przyszłość za skutki zdarzenia z dnia 10.10.2016 r., któremu uległ powodów, wskazać należy, iż postępowanie dowodowe wykazało, że występujące u powoda w późniejszym okresie czasu po przedmiotowym zdarzeniu dolegliwości bólowe mogły być wynikiem choroby zwyrodnieniowej. Zatem bóle, które powód obecnie odczuwa wynikają jedynie z choroby zwyrodnieniowej, a nie na skutek zaistniałego zdarzenia. Stąd też Sąd uznał, iż brak jest możliwości ustalenia dalekosiężnej odpowiedzialności pozwanego za skutki tego zdarzenia skoro ograniczały się do odczuwania bólu w obrębie czasowym.

W punkcie III wyroku postanowiono w oparciu o przepis art. 113 ust. 1 w zw. z art. 83 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 785 z późn. zm), obciążając brakującymi kosztami opinii biegłego sądowego w całości stronę pozwaną.

O kosztach procesu, Sąd orzekł stosownie do treści art. 100 kpc w zw. § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2017.1797- zm.), uwzględniając fakt, iż powód uległ nieznacznej części swego żądania.

Sygn. akt I.Ca 24/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2020 r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Mirosław Krzysztof Derda (spr.)
Sędziowie:	SO Agnieszka Kluczyńska SO Cezary Olszewski

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2020 roku w Suwałkach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa S. P.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego (...) S.A. w W. od wyroku Sądu Rejonowego w Augustowie z dnia 9 grudnia 2019 r. sygn. akt I C 655/16

I.

Oddała apelację.

II.

Zasadza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 450 zł (czterysta pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego przed Sądem II instancji.

SSO Mirosław Krzysztof Derda SSO Agnieszka Kluczyńska SSO Cezary Olszewski

Sygn. akt: I Ca 24/20

UZASADNIENIE

Powód S. P. wystąpił przeciwko (...) S.A. w W. z pozwem o zapłatę kwoty 4.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za ból, krzywdę i cierpienie będące następstwem zdarzenia z dnia 10.10.2016 r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 16.11.2016 r. do dnia zapłaty. Domagał się również ustalenia odpowiedzialności pozwanego na przyszłość za skutki tego wypadku oraz zasądzenia od strony pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm prawem przepisanych.

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu wg norm przepisanych z wyodrębnieniem kosztów zastępstwa procesowego. Podnosił, iż powód doznał znikomej krzywdy, zaś odczuwa dolegliwości bólowe związane ze zmianami zwyrodnieniowymi.

Wyrokiem z dnia 9 grudnia 2019 r. w sprawie sygn. akt I C 655/16 Sąd Rejonowy w Augustowie zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.000,00 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 08.12.2016 r. do dnia zapłaty, oddalił powództwo w pozostałym zakresie i rozstrzygnął o kosztach procesu.

Sąd Rejonowy ustalił, iż w dniu 10.10.2016 r. w A. doszło do zdarzenia komunikacyjnego, w wyniku którego powód S. P. doznał obrażeń ciała w postaci urazu głowy i kręgosłupa szyjnego. Powód przebywał na Oddziale (...) Ogólnej szpitala w A. przez 3 dni. Sprawca przedmiotowego zdarzenia objęty był ochroną ubezpieczeniową OC zawartą z pozwanym. W toku postępowania likwidacyjnego pozwany odmówił powodowi przyznania jakiegokolwiek zadośćuczynienia.

Z opinii podstawowej i uzupełniającej sporządzonej przez (...) Medycyny w B. Zakład Medycyny Sądowej wynika, iż powód wskutek przedmiotowego zdarzenia doznał powierzchownego urazu okolicy potylicznej głowy i urazu odcinka szyjnego kręgosłupa. Obrażenia te miały charakter przemijający, krótkotrwały. Przebieg przedmiotowego zdarzenia jest adekwatny do mechanizmu stwierdzonych u powoda urazów. Przed zdarzeniem występowały u powoda zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa, lecz to urazy doznane w wyniku wypadku mogły być główną przyczyną występowania dolegliwości bólowych w okresie czasu następującym bezpośrednio po tym zdarzeniu.

Ponadto biegły sądowy z zakresu techniki samochodowej opisał szczegółowo przebieg przedmiotowego zdarzenia z dnia 10.10.2016 r. oraz wskazał, iż ustalone wartości przeciążeń mogły doprowadzić do obrażeń ciała powoda, określonych w pozwie.

W ocenie Sądu, przedmiotowe opinie są wyczerpujące, spójne i zupełne, sporządzone po badaniu powoda przez osoby posiadające specjalistyczną wiedzę, jak również na podstawie akt sprawy i zgromadzonego w nich materiału dowodowego, które ostatecznie nie zostały zakwestionowane przez strony postępowania, stąd też Sąd obdarzył je walorem wiarygodności i podzielił wnioski w nich zawarte.

Sąd dopuścił również dowód z zeznań świadków jak również dowód z przesłuchania powoda w charakterze strony, które to zeznania obdarzył walorem wiarygodności, albowiem korespondują one z pozostałym materiałem zgromadzonym w aktach sprawy, a także obrazują przebieg przedmiotowego zdarzenia, leczenia i kuracji powoda.

Sąd Rejonowy wskazał, iż materialną podstawę roszczenia stanowią przepisy art. 444 § 1 kc i art. 445 § 1 kc. Zgodnie z tymi regulacjami w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Z kolei art. 445 § 1 kc, stanowi, iż w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

W przedmiotowej sprawie przeprowadzone postępowanie dowodowe dowiodło, że niewątpliwie powód wskutek zdarzenia z dnia 10.10.2016 r. doznał lekkich obrażeń ciała w postaci powierzchownego urazu (stłuczenia) okolicy potylicznej głowy oraz urazu odcinka szyjnego kręgosłupa. Przebieg przedmiotowego zdarzenia jest adekwatny do mechanizmu stwierdzonych u powoda urazów. Już przed zaistnieniem przedmiotowego zdarzenia występowały u powoda zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa, jednakże mogły one bardziej predysponować powoda niż osobę zupełnie zdrową do doznania obrażeń podczas przedmiotowego zdarzenia. Niemniej jednak to urazy doznane w wyniku tego zdarzenia były przyczyną występowania u powoda dolegliwości bólowych w okresie czasu następującym bezpośrednio po tym zdarzeniu. Gdyby de facto powód nie doznał tych urazów bóle w tym okresie czasu mogłyby u niego nie występować. Brak jest racjonalnych podstaw, aby kwestionować ustalenia lekarzy z (...) w B., którzy wydali powyżej opisane opinie, zważywszy na ich fachową i specjalistyczną wiedzę. Nadto stan faktyczny przedstawiony przez powoda ma swoje odzwierciedlenie w złożonej dokumentacji medycznej. Wskutek przedmiotowego zdarzenia, niewątpliwie powód doznał

dolegliwości bólowych, które przez pewien czas ograniczały jego aktywność i poprawną egzystencję. Dolegliwości te powstały na skutek doznanych urazów w wyniku zdarzenia z dnia 10.10.2016 r., a nie samoczynnie wskutek zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa, co niezbieżnie wynika z powyższych opinii.

W tych wszystkich okolicznościach Sąd Rejonowy uznał roszczenie powoda z tytułu zadośćuczynienia, jako usprawiedliwione, zważywszy na odniesione obrażenia ciała, doznane cierpienia fizyczne i psychiczne. Żądana przez stronę powodową kwota z tytułu zadośćuczynienia w wysokości 4.000 zł jest w pełni adekwatna do odniesionej przez niego krzywdy i zrekompensuje cierpienia, z jakimi się zmagał.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 kc, jednocześnie uznając, że już na etapie postępowania likwidacyjnego pozwany posiadał wystarczającą wiedzę o przedmiotowym zdarzeniu i jego skutkach by wypłacić powodowi zadośćuczynienie, zważywszy również, że żądana przez powoda kwota nie jest wygórowana, a wręcz symboliczna.

W pozostałym zakresie, tj. w zakresie odsetkowym oraz ustalenia odpowiedzialności pozwanego na przyszłość za skutki przedmiotowego zdarzenia, Sąd oddalił powództwo jako bezzasadne (art. 6 kc).

Przechodząc natomiast do żądania powoda o ustalenie odpowiedzialności na przyszłość za skutki zdarzenia z dnia 10.10.2016 r., któremu uległ powód, Sąd Rejonowy wskazał, iż postępowanie dowodowe wykazało, że występujące u powoda w późniejszym okresie czasu po przedmiotowym zdarzeniu dolegliwości bólowe mogły być wynikiem choroby zwyrodnieniowej. Zatem bóle, które powód obecnie odczuwa wynikają jedynie z choroby zwyrodnieniowej, a nie na skutek zaistniałego zdarzenia. Stąd też Sąd uznał, iż brak jest możliwości ustalenia dalekosiężnej odpowiedzialności pozwanego za skutki tego zdarzenia skoro ograniczały się do odczuwania bólu w obrębie czasowym.

Jako podstawę rozstrzygnięcia o kosztach procesu, Sąd wskazał art. 100 kpc w zw. § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2017.1797- zm.), uwzględniając fakt, iż powód uległ nieznaczącej części swego żądania.

Pozwany (...) S.A. w W. w złożonej apelacji zaskarżył powyższy wyrok w części dotyczącej pkt. I, pkt. III i pkt. IV, zarzucając temu wyrokowi:

I. naruszenie prawa materialnego - art. 445 § 1 kc w zw. z art. 444 § 1 kc polegające na uznaniu, że przyznana w wyroku kwota 4.000 zł tytułem zadośćuczynienia jest odpowiednia i kompensuje w całości doznaną przez powoda krzywdę w sytuacji, gdy jest ona niewspółmiernie wysoka, zważywszy na wagę indywidualnych okoliczności decydujących o rozmiarze doznanej przez powoda krzywdy.

II. sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego materiału dowodowego wskutek naruszenia przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy, a mianowicie art. 233 § 1 kpc przez dokonanie oceny dowodów w sposób nie wszechstronny uchylający zasadzie właściwego kojarzenia faktów poprzez:

- nie uwzględnienie, że według biegłego sądowego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych K. K. wartość przeciążeń działających na powoda podczas kolizji wynosiła maksymalnie 3,35 g, natomiast dla większości przypadków, osób zdrowych (bez wcześniejszych schorzeń odcinka szyjnego kręgosłupa) urazy typu whiplash mogą występować powyżej przeciążeń rzędu 4- 5,5g,
- pominięcie wniosku biegłego sądowego K. K., że zdrowy użytkownik pojazdu przy przeciążeniu wynoszącym 3,35g nie doznałby urazu whiplash,
- nie wzięcie pod uwagę, że gdyby nie zaawansowana choroba zwyrodnieniowa powoda, to nie doszłoby u niego do wystąpienia dolegliwości bólowych w związku z wypadkiem,
- uznaniu jako mniejszej wagi wniosków powołanych w sprawie biegłych (K. K. i (...) w B.), że powód doznał jedynie lekkich obrażeń ciała, które miały charakter przemijający i krótkotrwały,

- nie uwzględnienie faktu, że na przyznaną wysokość zadośćuczynienia miały wpływ wszystkie okoliczności istniejące na datę wyrokowania (m.in. opinia biegłego sądowego o stanie zdrowia powoda), a więc datą wymagalności roszczenia o zadośćuczynienie powinien być dzień wydania wyroku.

Uwzględnienie powyższych okoliczności mogło doprowadzić do zgoda odmiennych wniosków i tym samym oddalenia powództwa.

Wskazując na powyższe wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości, a także zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych (z uwzględnieniem wyodrębnionych kosztów zastępstwa procesowego),

2. zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych, z uwzględnieniem wyodrębnionych kosztów zastępstwa procesowego, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Augustowie I Wydziałowi Cywilnemu do ponownego jej rozpoznania wraz z rozstrzygnięciem o kosztach II instancji.

Powód S. P. wniósł o oddalenie apelacji w całości i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelację należało uznać za niezasadną.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy przeprowadził postępowania dowodowe, dokonał oceny przeprowadzonych dowodów w zgodzie z wymogami kodeksu postępowania cywilnego i przedstawił niewadliwie ustalony przez siebie stan faktyczny. Na aprobatę zasługują również rozważania i argumentacja prawna tego Sądu, który dokonał właściwej subsumcji ustalonego stanu faktycznego.

Przepis art. 233 § 1 KPC przyznaje sądowi swobodę w ocenie zebranego w sprawie materiału dowodowego, a zarzut naruszenia tego uprawnienia tylko wtedy może być uznany za usprawiedliwiony, jeżeli sąd zaprezentuje rozumowanie sprzeczne z regułami logiki bądź z doświadczeniem życiowym. Dla skuteczności zarzutu naruszenia art. 233 § 1 KPC nie wystarcza stwierdzenie o wadliwości dokonanych ustaleń faktycznych, odwołujące się do stanu faktycznego, który w przekonaniu skarżącego odpowiada rzeczywistości. Konieczne jest tu wskazanie przyczyn dyskwalifikujących postępowanie sądu w tym zakresie. W szczególności skarżący powinien wskazać, jakie kryteria oceny naruszył sąd przy ocenie konkretnych dowodów, uznając brak ich wiarygodności i mocy dowodowej lub niesłuszne im je przyznając (zob. post. SN z 23.1.2001 r., IV CKN 970/00, L.).

Wbrew twierdzeniom skarżącego ocena materiału dowodowego nie naruszała zasad logicznego rozumowania, a wysnute z zebranego materiału dowodowego wnioski okazały się prawidłowe.

Sąd Rejonowy dostrzegł, iż u powoda już przed wypadkiem występowały zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa i mogły one bardziej predestynować powoda (niż osobę zdrową) do doznania obrażeń podczas przedmiotowego zdarzenia.

Nie oznacza to jednak, że doznane obrażenia pozostają bez związku z przedmiotowym wypadkiem.

W każdym przypadku dochodzenie zadośćuczynienia będzie możliwe, o ile pomiędzy zdarzeniem a wynikłym u uczestnika tego zdarzenia uszkodzeniem ciała lub rozstrojem zdrowia istnieje adekwatny związek przyczynowy.

Stosownie do art. 361 § 1 Kodeksu cywilnego adekwatne są „normalne” następstwa działania lub zaniechania, z których szkoda wynika. Normalnymi następstwami zdarzenia, z którego wynika szkoda, są takie następstwa, jakie tego rodzaju zdarzenie jest w ogóle w stanie wywołać i w zwyczajnym biegu rzeczy, a nie tylko na skutek szczególnego zbiegu okoliczności z reguły je wywołuje. Natomiast anormalne jest następstwo, gdy doszło do niego z powodu zdarzenia niezwykłego, nienormalnego, niemieszczącego się w granicach doświadczenia życiowego na skutek nadzwyczajnego zbiegu okoliczności, którego przeciętnie nie bierze się w rachubę (Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 marca 1975 r. (II CR 18/7)).³ M. Wałachowska, Zadośćuczynienie pieniężne za uszkodzenie

ciała lub wywołanie rozstroju zdrowia w prawie polskim, publikacja: Zadośćuczynienie za uszkodzenie ciała lub uszczerbek na zdrowiu na tle innych systemów prawnych, Warszawa 2012).

Odpowiedzialność za szkodę może być spowodowana nie tylko przyczyną bezpośrednio ją wywołującą, ale również dalszą, pośrednią, chyba że jej następstwa pozostają w tak luźnym związku przyczynowym, iż ich uwzględnienie wykraczałoby poza normalną prawidłowość zjawisk. Dopuszczalny jest taki związek przyczynowy pomiędzy szkodą a zdarzeniem, jeżeli zdarzenie to pośrednio stworzyło warunki przychylne albo ułatwiło powstanie zdarzenia innego lub nawet szeregu innych zdarzeń, z których ostatnie stało się bezpośrednią przyczyną szkody. Ponadto w sytuacji szkody niemajątkowej powstałej na skutek uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia „normalne następstwo”, o którym mowa w art. 361 § 1 Kodeksu cywilnego, nie musi oznaczać skutku koniecznego.

W myśl orzeczeń sądowych nie wyłącza „normalności” okoliczność, że mimo identycznych warunków zdarzenia określone następstwo nie zawsze występuje, ani też jego statystyczna rzadkość. Ma to miejsce dlatego, że proces chorobowy zachodzący w organizmie poszkodowanego nie zawsze da się przewidzieć z całkowitą pewnością, stąd też w judykaturze stwierdza się, że do przyjęcia istnienia związku przyczynowego w tej kategorii spraw, odpowiadającego wymogom zawartym w art. 361 § 1 Kodeksu cywilnego, może wystarczyć ustalenie istnienia odpowiednio wysokiego stopnia prawdopodobieństwa pomiędzy zdarzeniem a powstałą szkodą. Granice dowodowe stron są w tym przypadku bowiem wyznaczane aktualnym stanem wiedzy medycznej.

Szczególnie problematyczna jest sytuacja wystąpienia kilku współprzyczyn szkody, kiedy ściśle ich rozdzielenie nie jest możliwe. Przyjmuje się, że w świetle art. 361 § 1 Kodeksu cywilnego wystarczy ustalenie z dużym stopniem prawdopodobieństwa, jaki był wpływ każdej z tych przyczyn na powstanie szkody. Związek przyczynowy nie jest w tym przypadku tylko przesłanką odpowiedzialności za krzywdę, ale również rozstrzyga o granicach tejże odpowiedzialności. Nie ulega bowiem wątpliwości, że należy uwzględnić zły stan zdrowia poszkodowanego przed wypadkiem komunikacyjnym – zakład ubezpieczeń nie powinien bowiem odpowiadać za uszczerbki, które i tak zaistniałyby w związku z kondycją poszkodowanego przed wypadkiem -A. A., T. Z. z tytułu szkody niemajątkowej z umów ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych – podstawowe problemy Komisja Nadzoru Finansowego- W. 2016.

W przedmiotowej sprawie to nie istniejące u powoda schorzenia kręgosłupa wywołały dolegliwości o których mowa w opinii biegłych. Gdyby powód nie doznał przeciążeń w wyniku wypadku komunikacyjnego bóle i ograniczenie aktywności w tym okresie mogłyby u niego w ogóle nie występować. Dolegliwości i konsekwencje te nie powstały samoistnie bez czynnika zewnętrznego.

Związek między wypadkiem i doznanymi przez powoda dolegliwościami nie był luźny czy przypadkowy, a miał charakter adekwatny, pomimo tego że powód był osobą bardziej predystynowaną do doznania tego rodzaju skutków niż osoba całkowicie zdrowa.

Wyliczenie wielkości przeciążeń jakim podlegał powód podczas wypadku miało charakter posiłkowy i nie doprowadziło do stwierdzenia, że tego typu przeciążenia nie mogły wywołać dolegliwości bólowych i pogłębić konsekwencje istniejących u powoda schorzeń.

Podkreślić należy, że kwestionowanie przez pozwanego dokonanej przez sąd oceny dowodów nie może polegać jedynie na reprezentowaniu własnych, korzystnych dla skarżącego ustaleń stanu faktycznego, dokonanych na podstawie własnej, korzystnej dla niego oceny materiału dowodowego.

Reasumując, stanowisko pozwanego prezentowane w apelacji jest błędne, a środek odwoławczy nie zasługuje na uwzględnienie.

Odnosząc się do zarzutu rażącego zawyżenia kwoty zadośćuczynienia należy podkreślić, iż w orzecznictwie utrwalone jest zapatrywanie, że korygowanie przez Sąd drugiej instancji zasądanego zadośćuczynienia może być dokonywane tylko wtedy, gdy przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności sprawy, mających wpływ na jego wysokość, jest ono niewspółmiernie nieodpowiednie, tj. albo rażąco wygórowane, albo rażąco niskie (wyroki Sądu N.-wyższego: 18 listopada 2004, I CK 219/4; z dnia 9 lipca 1970 r., III PRN 39/70, OSNCP 1971/3/53).

Kwota 4.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia jest odpowiednia i kompensuje w całości doznaną przez powoda krzywdę w sytuacji i wbrew twierdzeniom pozwanego nie jest ona niewspółmiernie wysoka, zważywszy na wagę indywidualnych okoliczności decydujących o rozmiarze doznanej przez powoda krzywdy.

Bezpośrednio po wypadku powód odczuwał dolegliwości bólowe, przez trzy dni przebywał w szpitalu i zmuszony był przyjmować leki. Musiał także okresowo zrezygnować z aktywności fizycznej.

W doktrynie i orzecznictwie ukształtował się pogląd, że wartość uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem wypadku nie może być jedynym kryterium warunkującym zasadność przyznania zadośćuczynienia i jego wysokości (tak Sąd Najwyższy w wyrokach m.in. z dnia 17 lipca 2019 r., sygn. akt: IPK 68/18; z dnia 6 maja 2008 r., sygn. akt: I PK 276/07; z dnia 28 czerwca 2005 r., sygn. akt: I CK 7/05).

Fakt stwierdzenia przez biegłych sądowych w przedmiotowej sprawie 0% uszczerbku na zdrowiu powoda nie stanowił podstawy do odmowy zasądzenia na rzecz powoda dochodzonych roszczeń.

Z powyższych względów złożoną apelację oddalono na podstawie przepisu art. 385 kpc.

O kosztach procesu apelacyjnego Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 98 kpc.

SSO Mirosław Krzysztof Derda SSO Cezary Olszewski SSO Agnieszka Kluczyńska